

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 144. Quomodo in peccatis contra 5. præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

gatione fidelitatis servandæ Deo, *Castrop.* De pecc. d. 3. p. 3. num. 13. *Dicast.* De pœn. d. 9. à num. 358.

§. 9. Lex & præceptum Superioris facere 1013
potest, ut actio præcepta vel prohibita spectet
ad illam virtutem, ex cuius motivo præcipitur
aut prohibetur aliquid, uti explicatum est l. 1. à
n. 624. & l. 5. à n. 137. Putatque *Stoz* l. 1. p. 1. n.
52. Superiores regulares semper præcipere ex
motivo virtutis, ad quam spectat actus, quem
præcipiunt. v. l. 1. n. 628.

§. 10. Si quid fiat contra benefactorem, non 1014
ideo additur nova species, quia obligatio gra-
titudinis est libera. *Casus* tamen aliquos affe-
runt *Caj. Con. Turr. Lug.* n. 311. *Dicast.* n. 385.
in quibus ratione magnæ beneficentiae videtur
mutari species.

*Q. 144. Quomodo distinguenda sit species in pec-
catis contra quintum præceptum.* R. §. 1. Si occi-
dens præterea discerpit cadaver, præscindat
membra, evellat cor &c. additur specie distin-
cta malitia, nempe feritatis, *Suar. Lug. Tamb.*
Stoz l. 1. p. 1. n. 71. Quod etiam aliqui dicunt
de eo, qui bestiam, v. g. canem merè ad se oble-
ctandum aut ad ostendendum dominium, quod
habet in bestias, excoriat, vel assat vivum, hic
enim est species inhumanæ crudelitatis.

§. 2. Accedit species sacrilegii, si fiat occisio 1016
vel gravis & injuriosa percussio personæ sacræ,
aut si cum effusione sanguinis fiat in Ecclesia, in
quâ, si fiat percussio laici sine fusione sanguinis,
probabile est non fore sacrilegium, quia canon
tantum loquitur de illa percussione, quæ fit
cum effusione sanguinis, & quidem enormi, ita
ut non sufficiat aliquot guttas effluere, *Lug.*

Stoz. n. 57. Avers. q. 10. f. 11. Tamb. De Confess. 2. c. 6. n. 4. attamen etiam probabiliter dicunt *Fagund. & Dicast. d. 9. n. 660.* non tantum per illa, per quæ exsecuratur aut polluitur Ecclesia, contrahi specialem malitiam sacrilegii, sed etiam per alia, quæ specialiter dedecent & notabiliter inhonorant locum sacrum, uti essent publicæ pugnæ, percussionses hominum, contumeliosæ rixæ mulierum, inductio equorum velut in stabulum, exoneratio ventris & similia, si cuti enim ejusmodi actiones haberent specialem indignitatem, si fierent in conclavi Regis, ita si fiant in loco sacro, maximè si expositum sit vel ibi asservetur Venerabile.

1017 §. 3. Diversæ speciei est occidere vel percussione personam proximè junctam sanguine; uti constat ex dictis à n. 1005.

1018 §. 4. Velle occidere distinguitur specie à velle tantum graviter vulnerare, quia sunt contra diversa jura, nempe ad vitam & ad integritatem corporis, *Stoz. n. 587.* Similiter imprecari mala diversi generis, uti sunt mala in fortunis, in honore, in corpore, in anima, sunt peccata specie distincta, uti specie distinguuntur damnificationes, quia essent læsiones diversi juris vel boni, *Oviedo De pecc. controv. 5. n. 29.* Si tamen aliquis imprecatus sit alicui semel, ut frangat collum, semel ut diabolus illum aferat, semel ut esset damnatus &c. ordinariè satisfaciet dicendo, ter imprecatus sum alicui grave malum, quia talis imprecans ordinariè non distinguit inter ista mala, sed ideo imprecatur, quia in genere malum est.

1019 §. 5. Si odium sistat in mero desiderio inficace sine voluntate inferendi malum, quod tantum

tantum quasi favetur, erunt unius speciei desiderare proximo paupertatem, infamiam, mortem, & satisfactio dicendo, ter desideravi proximo grave malum aut gavisus sum de malo graviproximi, quia cum listatur in voluntate ineficaci, nec laedatur aut optetur laedi jus particolare, erit tantum contra charitatem in genere, quam non debemus velle malum proximo, Lugo d. 16. n. 259. Dicast. n. 498. & alii contra Molim. Suar. Sylv. Con. & alios.

1020

§. 6. Tamb. n. 11. putat ejusdem speciei esse delectari de magno malo proximi & habere displicentiam de magno bono illius, quia unum in alio imbibitur, hinc dicit sufficere, si dicat, bis circa bona vel mala proximi graviter laesi charitatem per malam voluntatem: sed facilis & clarius erit, si dicat, semel gavisus sum de malo & semel dolui de bono magno proximi.

Q. 145. Quomodo distinguenda sit species in peccatis contra sextum & nonum preceptum. R. Quam necessarium est de his multa speculativè scire, tam periculosem est discere vel docere: do quantum sufficiet, ut opus non sit in aliis libris majores sorores scrutari. Et quia opus est scire, quid voces significant. Lector, inquit Gerson p. 2. Num. 33. lit. A. obscenitatem materie ac verborum excusatam habeat: Præparete, inquit idem Num. 38. litt. A. audire castè id, quod pro castitatis cognitione necessitas cogit aperire: omnia mūda mūdis.

1021

§. 1. Interna tantum delectatio sive complacentia in objecto turpi, dicitur morosa delectatio turpis. Voluntas faciendi aliquid turpe, dicitur desiderium turpe. Excitatio partium pudendarum aut spirituum genitalium circa illas,

Oo 4

illas,

Confess. iter dicunt
antum per Ecclesia, ii, sed et & notabili- essent pu- i, contu- horum ve- similia, si- nt specia- vi Regis, expositum vel percu- guine; uti r specie à quia sunt n & ad in- niliter im- mala in nima, sunt ingueren- nes diversi v. 5. n. 29. semel, ut lum aufe- nariè satis- icui grave iè non di- precatur, derio inef- n, quod tantum